

Čas zůstane v nás

Jakub Smolík

To umí jen čas, ukrytý je v nás.
Vše Ti může vzít, všechno co máš.
Čas neptá se nás, kdy už máme jít,
kdy tu smíme žít, kdy můžem zůstat.

Dnes už já to vím, ty musíš jít,
čas nám vzal náhle tu tvou tvář.
I když půjdeš sám, to ti povídám,
ty tu zůstáváš tu stále v každém z nás.
Kolikrát jsem hrál, ty jsi za mnou stál,
říkal kudy jít, prý stačí chtít.
Dnes to táhnu sám, chci říct ke hvězdám.
Za vše brácho dík, když noc se blíží.

Dnes už já to vím, ty musíš jít.
Čas nám vzal náhle, tu tvou tvář.
I když půjdeš sám, to ti povídám,
ty tu zůstáváš tu stále v každém z nás.

To umí jen čas, ukrytý je v nás,
vše ti může vzít, všechno co máš.
Čas neptal se nás, kdy už máme jít,
kdy tu smíme žít, kdy můžem zůstat.

Čas, to jsou ručičky v hodinovém ciferníku,
skrývají okamžiky štěstí a radosti,
ale taky smutku a loučení.

Kolikrát jsem hrál, ty jsi za mnou stál, říkal kudy jít,
prý stačí chtít.
Dnes to táhnu sám, chi říct ke hvězdám,
za še brácho dík, tak za všechno brácho Ti dík.